

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας φέρουμε κάποια πράγματα στο νου από μια συζήτηση που καλά κρατεί τουλάχιστον τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ενώ φουντώνει στις μέρες μας.

Εικόνα πρώτη

“Μα είναι τώρα η ώρα για ιδεολογισμούς, όπως η συζήτηση για την ανάγκη ρήξης και εξόδου από την ευρωζώνη και ΕΕ; Είστε με τα καλά σας να θέτετε τέτοια ζητήματα, σε μια στιγμή που ο

κόσμος πεινάει και χρειάζεται μια άμεση απάντηση;”

Ειδικά η τελευταία προβοκατορική αντιδιαστολή, έκλεινε βίαια τη συζήτηση. Μια συζήτηση γεμάτη με πολλές αγέρωχες ...αντισεχταριστικές συμβουλές, άπειρα απεταξάμεν του ...αριστερισμού και φυσικά (σε ότι αφορά τους αριστερούς οπαδούς της παραπάνω θεώρησης) πολλούς τόμους από το Λένιν. Διατυπώθηκε ακόμη και η άποψη πως θα ήταν η μέγιστη ανοησία του ΣΥΡΙΖΑ αν έθετε για συζήτηση θέματα περί ευρώ στην προεκλογική περίοδο!

Τι μας λέει ωστόσο η **σημερινή πραγματικότητα**; Αυτό που βλέπει και η **κουτσή Μαρία**, είναι ότι τα πάντα, ακόμη και ορισμένες από τις δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ στο “πρόγραμμα Θεσσαλονίκης”, περνάνε μέσα από τη **ρήξη (ή όχι) με την ευρωζώνη** και την ΕΕ. Υπάρχει διαφωνία σε αυτό;

Εικόνα δεύτερη

“Το μνημόνιο θα το καταργήσουμε αμέσως, με ένα νόμο. Το χρέος είναι άλλο πράγμα. Δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά όλη την Ευρώπη. Θα συζητήσουμε με τους εταίρους και θα βρεθεί μια αμοιβαία επωφελής λύση”

Καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

Χρέος και μνημόνια πάνε μαζί. Τα μνημόνια, συγκροτούν ένα πλαίσιο άγριων δεσμεύσεων, για να διασφαλίζεται, μεταξύ των άλλων, η αποπληρωμή του χρέους. Αν δεν ήταν έτσι, τότε δε θα έτρεχε όλη η κυβέρνηση, πριν ακόμη διαβαστούν οι προγραμματικές δηλώσεις, στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Απλά θα καταργούσε εδώ στην Ελλάδα το μνημόνιο.

Η ΕΕ, η ευρωζώνη και τα ..άλλα τα παιδιά δεν είναι **εταίροι μας**. Είναι οι δανειστές κατά 75% και η Ελλάδα με το λαό της είναι η **...εταίρα τους**. Και έτσι θέλουν φυσικά να συνεχίσουν.

Εικόνα τρίτη

*“Θα πείσουμε τους εταίρους μας για μια **αμοιβαία αποδεκτή πανευρωπαϊκή λύση** για το χρέος, **χωρίς μονομερείς ενέργειες**, που θα περιλαμβάνει τη διαγραφή του μεγάλου μέρους του, την καθυστέρηση και ελάφρυνση των πληρωμών και τη σύνδεση του υπολοίπου μέρους με ρήτρα ανάπτυξης”.*

Ποιος μπορεί να ισχυριστεί σήμερα ότι μπορεί να υπάρξει “αμοιβαία αποδεκτή λύση”, μαζί με τους γκάνγκστερς της ΕΕ; Το μόνο που θα “διασφάλιζε” κάτι τέτοιο, είναι η **εγκατάλειψη της δίκαιης θέσης της άρνησης πληρωμών και της διαγραφής** του χρέους, το οποίο βιάστηκε να κάνει ο Γιάννης Βαρουφάκης, πριν ακόμη από τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, όταν δήλωνε “δε ζητάμε διαγραφή χρέους, αλλά μετάθεσή του”.

Εικόνα τέταρτη

“Θα πείσουμε τους εταίρους για τη λύση που προτείνουμε, διότι είναι κοινή η επιδίωξη για **προώθηση μεταρρυθμίσεων** στην Ελλάδα, ενώ δεν είναι αρχή της ΕΕ η μνημονιακή λιτότητα”.

Ποιος στα σοβαρά μπορεί να ισχυριστεί όμως ότι τα αντεργατικά μέτρα που τα ονομάζουν “μεταρρυθμίσεις” (για ευφημισμό όπως θα έλεγε και ο Βαρουφάκης), δεν είναι ακριβώς αυτά που συνιστούν τα μνημόνια;

Παρακολουθείστε πως προσπάθησε ο Υπουργός Οικονομικών να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα:

ΕΡ.: Είπατε ότι συμφωνείτε με το 70% του μνημονίου

Απ.: Δεν είπα τέτοιο πράγμα. Δεν είναι το μνημόνιο αυτή η λίστα με τις μεταρρυθμίσεις. Το μνημόνιο είναι αυτοτροφοδοτούμενη κρίση. Κάποιες από τις μεταρρυθμίσεις που μας προτείνουν είναι καλές.

Αν δεν κάνουμε λάθος η “λίστα με τις μεταρρυθμίσεις”, είναι κατά βάση το **e-mail του Χαρδούβελη**. Έχει την εντύπωση ότι διόρθωσε κάτι ο Υπουργός;

Εικόνα πέμπτη

“Για μας η τρόικα τελείωσε, δε μιλάμε μαζί της. Συνομιλούμε μόνο με τα θεσμικά όργανα”.

Και με ποιους ακριβώς συζητάει η κυβέρνηση; Με την ΕΚΤ, την ΕΕ και το ΔΝΤ, δηλαδή τα συστατικά στοιχεία της τρόικας!

Τέτοιο παιχνίδι με τις λέξεις και τέτοια απογύμνωση των νοημάτων;

Αν δεν συμφωνηθεί η **συνέχεια** για το υφιστάμενο μνημόνιο, αλλά δημιουργηθεί μια “**γέφυρα**” σε αυτό ως τον Ιούνιο, θα αισθανθούμε καλύτερα;

Αν το νέο **μνημόνιο** τον Ιούνιο ονομαστεί “**πρόγραμμα**”, θα είναι πιο ευκολοχώνευτο;

Αν τα **αντεργατικά μέτρα** τα πούμε “**μεταρρυθμίσεις**”, θα μετρούν λιγότερο αρνητικά;

Αν η συμφωνία για τα παραπάνω γίνει με τους πολιτικούς **προϊσταμένους** και όχι τους “**υπαλλήλους**” της τρόικας, αυτό δε θα συνιστά συνέχιση της υποταγής και της ληστείας του λαϊκού κόσμου στην Ελλάδα;

Θα πει κάποιος; Η επισήμανση αυτών των αντιφάσεων και των παλινωδιών του ΣΥΡΙΖΑ, δεν αποτελούν απαραίτητα και δικαίωση της αριστερής κριτικής σε αυτόν. Μπορεί και να αναδεικνύουν την αδιαμφισβήτητη αλήθεια ότι η ρήξη και πολύ περισσότερο η έξοδος από ευρωζώνη και ΕΕ δεν είναι εφικτή, επομένως η αναδίπλωση αποτελεί έκφραση ρεαλισμού και

μονόδρομο.

Δεν είναι καθόλου έτσι. Ας διαβάσουμε την παρακάτω είδηση από τα ΜΜΕ της 6/2/15!

“Χωρίς την εφαρμογή του πλαισίου των εκποιήσεων και την υιοθέτηση σύγχρονης νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας που αποτελούν, σύμφωνα με την τρόικα, «βασικές δεσμεύσεις του μνημονιακού προγράμματος αναπροσαρμογής της κυπριακής οικονομίας» η αξιολόγηση δεν κλείνει. Αυτό αναφέρεται ουσιαστικά στην κοινή δήλωση της ΕΚΤ-ΔΝΤ-Κομισιόν μετά την ολοκλήρωση της επίσκεψης στη Λευκωσία κλιμακίου της τρόικας”.

Αφορά βεβαίως την Κύπρο με τη δεξιά της κυβέρνηση, που έσπευσε μάλιστα να εκφράσει τη διαφωνία της με τη διαπραγμάτευση που επιχειρεί η ελληνική κυβέρνηση.

Τι μας λέει αυτό το απόσπασμα; Η παράδοση, η υποταγή, η παραμονή στην ευρωζώνη δεν περιλαμβάνει καμία έξοδο από τη φρίκη, ούτε καν για τα πλέον υπάκουα παιδιά. Με αυτούς ακόμη χειρότερα... Μόνο διαρκή αφαίμαξη, ιδιωτικοποιήσεις, λιτότητα, ποδηγέτηση λαϊκής κυριαρχίας και δημοκρατίας.

Η λαϊκή εικόνα

Και όμως μέσα σε όλες αυτές τις εικόνες – και παρά όλες αυτές!- υπάρχει μια εικόνα που είναι η πλέον **λαμπερή**.

Δημοσκόπηση του Πανεπιστημίου της Μακεδονίας μας λέει ότι το 75% του λαού βρίσκει θετική τη στάση ρήξης με την ευρωζώνη και την ΕΕ που εμφάνισε η κυβέρνηση τις πρώτες μέρες. Ποσοστό υπερδιπλάσιο του ποσοστού του ΣΥΡΙΖΑ, που αγκαλιάζει (όχι με τον ίδιο τρόπο), όλα τα πολιτικά ρεύματα.

Αυτή την εικόνα να κρατήσουμε.

Με αυτή να ξεθαμπώσουμε και να αποκαθλώσουμε τις άλλες, αντί να τις περιφέρουμε σε μια διαρκή κηδεία.

Διότι, τελικά, υπάρχει και λαός.

Όχι μόνο διαπραγματευτές με κοστούμια ή μπλουζάκια.

Και αυτός ο λαός έδωσε μια σαφή νομιμοποίηση και εντολή (και στην κυβέρνηση) για ρήξη και όχι για σκύψιμο.

Συνεπώς άλλοθι δεν υπάρχουν για κανένα.

Η τίγρη της ΕΕ δεν φάνηκε δυνατό να μετατραπεί σε φυτοφάγο κατοικίδιο. Δεν αποδείχτηκε όμως και δεν είναι ανίκητη. Οι αγχώδεις βρυχηθμοί των Γιούνκερ, Ντάισενμπλουμ, Σόιμπλε, Μπάιντεν και λοιπών το φανερώνουν